

For Lotte Hede og hendes datter Julie på fire år var det et helt naturligt valg at fortsætte i den private institution. »Vi ville gerne fortsat være i nærmiljøet, og hvor børnene er i fokus. Huset og forældrene emmer af engagement, og det er nærmest som et lille samfund. Det sætter vi stor pris på.« Foto: Johan Gadegaard

VI ER SOM EN STOR FAMILIE

Mandag var første dag som privat institution for Børnehuset Skovgården. Forældrene kunne ikke acceptere lukningen af den kommunale institution, og tog sagen i egen hånd for at bevare nærhed og fællesskabet i deres »eget lille samfund«. Ekspert bakker forældrene op og kalder udviklingen med flere store institutioner »dybt kritisk.«

BØRN OG UNGE

Af Mona Aaberg

moaa@berlingskemedia.dk

HOLSTEBRO: »Se, det er din nye børnehavn,« lyder det uden for FDF's spejderhytte i Svinget.

Flagene er sat op i det nye hegn, hvor Børnehuset Skovgården har første dag som privat institution. De næste fem måneder er spejderhytten forvandlet til en daginstitution, inden børn, personale og forældre kan komme tilbage til lokalerne på Skovgårdsvej, hvor de hørte til som kommunal institution.

»Alt legetøjet fra det gamle sted er her. Det er lidt skørt,« bliver der forklaret, mens sønnen viser sin mor, Majbritt Zobbe Pedersen, rundt i de nye omgivelser.

Imens er der rundstykker og kaffe til åbent hus i anledning af dagen, som starter et

nyt kapitel for institutionen.

»Det er en festdag aformat. Jeg blev nærmest rørstrømsk, da jeg kom ned ad bakken. Nu har vi kæmpet så lang tid, og det hele har indtil nu været tanker og ideer. Men nu er det her, og så lykkedes det alligevel,« siger Jette Nissen, der er bestyrelsesformand for Børnehuset Skovgården.

Sammen med en del af personalet og de andre forældre har hun i weekenden flyttet alt inventar og alle legesager fra den gamle adresse, og de har selv sat hegn op rundt om hele institutionen.

»Det var ikke lykkedes, hvis alle ikke bakkede op - og selv personalet har været her og hjælpe i weekenden, selv om de officielt ikke var startet,« siger Jette Nissen.

Føles som én stor familie

Det er nye og ukendte lokaler og det eneste personale, som er flyttet med er en pædagog-

medhjælper. Til gengæld er kammeraterne og legetøjet det samme.

For Majbritt Zobbe Pedersen er det hendes tredje barn, som er i Skovgården, og hun var ikke i tvivl om, at hendes søn skulle fortsætte i den private institution.

»Vi har altid været glade for det, for her er en god stemning og god energi. Det er en lille gruppe, hvor alle kender alle, og der har altid været et godt samarbejde, fordi det er et overskueligt sted. Alle børn bliver set, og det er børnene, som er i fokus,« siger Majbritt Zobbe Pedersen.

Børnene sætter sig i små grupper. En leger med togbanen, andre er midt i et lille selskab, mens andre igen benytter gangen til at suse frem og tilbage, så kvinderne tager kulør.

Den sidste tid har der været bestyrelsesmøder hver uge for at få institutionen på plads, og

Majbritt Zobbe Pedersen har som de andre forældre brugt en stor portion tid på at få børnehaven op at stå.

»Det har ikke været noget problem, for folk har været vildt engagerede, og alle har støttet op om det fra starten. Det føles som én stor familie,« siger Majbritt Zobbe Pedersen.

Økonomi styrer

Forældrene i Skovgården er ikke i tvivl. De ønsker en lille institution, hvor alle børn kender hinanden, hvor alle forældre kender hinanden og hvor pædagoger kender det enkelte barn indgående. Derfor forstår de heller ikke, at Holstebro Kommune arbejder på at bygge flere store institutioner og lukke de små.

I Holstebro Kommune er to institutioner i Vinderup for nyligt lagt sammen til én ledelse til 163 børn - 103 på Grønningen og 60 i Børnebakken. De er nu igang med

at bygge en ny, stor institution på Struervej med plads til i alt 148 børn, mens der også bales med tanker om at bygge en ny stor institution ved Nørreland.

»Politikerne siger, at store institutioner er vejen frem, men det er jeg ikke tilhænger af. Jeg vil hellere have mit barn i en lille institution, hvor alle kender alle, og hvor det er til at overskue. Det er skræmmende, at det skal handle om økonomi frem for, hvad der er bedst for børnene, som kommer i første række,« siger Lillian Stephansen, som foruden at have sit fjerde barn i Skovgården også er pædagog.

Udtalelser som dem har man tidligere hørt fra forældre, men Lillian Stephansen får opbakning af professor ved Danmarks Pædagogiske Universitet, Charlotte Ringmose.

»De pædagogiske argumenter for store institutioner slip-

per hurtigt op, og så er der kun de økonomiske argumenter tilbage. Børn bør få god barndom og være i en institution, hvor de kan lege og udvikle sig og være sammen med voksne og have god kontakt. De muligheder er ikke gode i de store institutioner,« siger Charlotte Ringmose.

Sammen med Grethe Kragh-Müller har hun for nyligt skrevet rapporten »Pædagogisk kvalitet i store og små institutioner«, udgivet af Aarhus Universitet og Danmarks Pædagogiske Universitet.

Kritisk udvikling

Rapporten peger på, at der i store institutioner er flere irettesættelser og kommandoer til børnene og mindre tid til nærhed. Omvendt har pædagogerne i de små institutioner et bedre kendskab til det enkelte barn og dets baggrund. De kender alle børnene i institutionen, ligesom børnene

Der var fart over feltet den første dag i Børnehuset Skovgården. Mens forældrene spiste rundstykker, tog børnene hurtigt de nye omgivelser i brug. Foto: Johan Gadegaard.

kender alle de voksne. Derfor kan pædagogerne møde børnene som små individer frem for en del af en gruppe og derfor bedre imødekomme børnene, hvis der opstår konflikter eller hjælpe børnene med at komme med i en leg.

Derfor advarer forskerne på det kraftigste mod tendensen med store institutioner.

»Vi kan se, at det går ud over kvaliteten i forhold til børnenes mulighed for at lære og udvikle sig og have en god barndom, så det er en problematisk udvikling. Det er dybt kritisk, og for de udsatte børn er det særlig kritisk. De adfærdsproblematikker vi ser i skolen bliver grundlagt i daginstitutioner, og der kan vi se, at der overhovedet ikke er en kvalitet i de store institutioner, som kan imødegå det. Derfor kan det ikke bare blive dyrt menneskeligt, men også samfundsøkonomisk,« advarer Charlotte Ringmose og

Jette Nissen er bestyrelsesformand for Børnehuset Skovgården. Hun erkender, at den som lille institution har en udfordring med at få personaletimerne til at hænge sammen ved sygdom.

»Vi har et fleksibelt personale - det har også været her og hjælpe til i arbejdsweekenden. Det siger noget om deres engagement. Ellers har vi også luft i budgettet til vikarer, så det er jeg helt tryk ved.« Foto: Johan Gadegaard

mener ikke, at der bør være mere end 60-70 børn i én institution.

Derfor forstår hun heller ikke, at politikere i så stort omfang planlægger flere store

institutioner - og ikke i højere grad lytter til forskerne og tænker på børnenes tarv frem for økonomi.

»Det er frustration. Det her område bliver siddet overhørigt og bliver ikke taget alvorligt - det på trods af, at forskningen entydigt viser, at små institutioner er bedst. Og vi ved, hvor meget en god barndom betyder for børns senere udvikling, og så bliver det alligevel ignoreret,« siger Charlotte Ringmose og fortsætter ironisk:

»Det er da imponerende.«

Tror på overlevelse

I slutningen af 2014 besluttede politikerne at lukke Børnehaven Skovgården, men da forældrene ønskede at starte som privat institution, nægtede politikerne at lade dem overtage lejemålet. I stedet betaler kommunen ialt 90.000 kroner i husleje, mens lokalerne står tomme frem til 1. november,

hvor institutionen flytter tilbage til i huset.

»Det er pokkers, at politikere vil betale for tomme lokaler, men det her er et glimrende alternativ. Jeg er da også godt klar over, at det er træls for politikerne, for nu står de stadig med for mange pladser. Hvis de bare de havde kunne forklare det med, at der var en dårlig økonomi, så kunne vi have forstået det. Men når den forklaring, man får, er, at vi skal lukke, fordi vores institution lige passede med antallet af pladser som manglede - det argument kunne vi ikke acceptere,« siger Jette Nissen.

I øjeblikket er der 22 børn i Skovgården. De skal op på 30 børn for at økonomien hænger sammen, og på sigt håber de at komme op på 40 børn, som der er plads til, når de vender tilbage til de tidligere lokaler.

Som privat institution, er-

kender Jette Nissen da også, at det kommer til at kræve et stort fodarbejde at lokke forældre og børn dertil, samtidig med at der skal ske en udskiftning i bestyrelsen.

»Vi skal bare sørge for at sikre fødekæden, så der løbende kommer nye forældre ind i bestyrelsen. Men det er klart, at det også er en udfordring at få børn, idet vi ikke har nogen anvisning, men kun overlever så længe der kommer nye børn - til gengæld har vi blandt andet en garanti, så yngre søskende er sikre på at kunne begynde her. Så jeg er overbevist om, at der er behov for en institution som vores, hvor det foregår på børnenes præmisser,« siger Jette Nissen og fortæller, at der allerede er flere børn skrevet op.